

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1076/2020

04.06.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Слађана Купрес, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Дане Корач, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 90.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5058/2017 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5058/2017 од 19.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5058/2017 од 19.06.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9669/2015 од 22.03.2017. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 90.000,00 динара и то: на име повреде слободе и права личности износ од 40.000,00 динара, на име повреде части и угледа износ од 30.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 22.03.2017. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.03.2017. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа од 40.000,00 динара на име накнаде штете за повреду слободе и права личности до тражених 100.000,00 динара, преко досуђеног износа од 30.000,00 динара за повреду части и угледа до тражених 100.000,00 динара и преко досуђеног износа од 20.000,00 динара за претпљени страх до 50.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 5058/2017 од 19.06.2019. године, ставом прим изреке, усвојена је жалба туженог па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 9669/2015 од 22.03.2017. године преиначена у побијаном усвајајућем делу, као и делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 90.000,00 динара и то: на име повреде слободе и права личности износ од

40.000,00 динара, на име повреде части и угледа износ од 30.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 22.03.2017. године, као дана пресуђења до исплате, као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 65.200,00 динара са законском затезном каматом од 22.03.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у складу са чланом 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није прихватио предлог тужиоца за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање примене члана 218. став 2 Закона о полицији и члана 170.-172. Закона о облигационим односима у погледу пасивне легитимације и одговорности туженог као полицијског службеника за тражену штету, није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су у ревизији понуђени одговарајући докази да је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда (у споровима мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.10.2015. године ради накнаде штете у износу од 250.000,00 динара а вредност побијаног дела правноснажне одлуке износи

90.000,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Дакле, побијана другостепена пресуда донета је у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 468. и члана 479. став 6. ЗПП. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из овог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић